

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ: Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Πολύκαρπος Πολυκάρπου

*Σκηνοθετώ τα βιβλία μου και γράφω τις σκηνοθεσίες μου.
Γιώργος Μιχαηλίδης*

Πενήντα λέξεις περί μεθόδου

Το αποτέλεσμα της δουλειάς του σκηνοθέτη, η παράσταση, είναι καμωμένη από το υλικό που είναι καμωμένα τα όνειρα, εφήμερη και φευγαλέα, δεν αιχμαλωτίζεται ούτε στο φιλμ ούτε στο δίσκο, ούτε καν στη μνήμη. Έτσι ο ερευνητής είναι υποχρεωμένος κάθε φορά που θα ασχοληθεί με κάποια παράσταση να προστρέξει στον μόνο αυτόπτη μάρτυρα της ύπαρξής της: την κριτική.

Μία είναι σήμερα η κυριαρχούσα δύναμη στο παγκόσμιο θέατρο: ο σκηνοθέτης. Αν και είναι η νεότερη, σε ηλικία, θεατρική λειτουργία, ο σκηνοθέτης έχει πάψει από καιρό να είναι ένας απλός οργανωτής της παράστασης και έχει εξελιχθεί σε αυτούσιο δημιουργό, συνεισφέροντας όσο και ο συγγραφέας στη δημιουργία ενός σκηνικού ιδιώματος. Κι αν συμφωνήσουμε με τους μεταστρουκτουραλιστές, που θεωρούν τη σκηνοθεσία ως μετά-κείμενο, τότε ο σκηνοθέτης είναι ένας συγγραφέας που δεν γράφει με το μελάνι επάνω στο χαρτί, αλλά με τα σώματα των ηθοποιών επάνω στη σκηνή.

Ένας τέτοιος ακριβώς σκηνοθέτης-δημιουργός είναι ο Γιώργος Μιχαηλίδης, ένας σκηνοθέτης που, όπως και ο ίδιος υποστηρίζει, γράφει τις σκηνοθεσίες του. Δεν είναι όμως μόνο αυτό. Υπήρξε ο ιδρυτής, ο εμψυχωτής και η κινούσα αιτία δυο πολύ σημαντικών, για τη Νεοελληνική θεατρική μας ιστορία, θεατρικών σχημάτων: του «Θεάτρου Νέας Ιωνίας» και του «Ανοιχτού Θεάτρου». Η διαρκής, επιπλέον, παρουσία του στην ελεύθερη νεοελληνική θεατρική σκηνή, οι συνεργασίες του με τα κρατικά θέατρα, όπου άφησε το ξεχωριστό στίγμα του, συν το ότι πιστώνεται με τις ποιοτικότερες στιγμές της εγχώριας τηλεόρασης, τον προικίζουν με μια σφαιρικότητα ασυνήθιστη σε άλλους συγκαίριους του σκηνοθέτες.

Εκκινώντας από έναν χώρο με πολλαπλές πολιτισμικές σημάνσεις, (ο προσφυγικός συνοικισμός της Νέας Ιωνίας) αντρωμένος σ' έναν ιστορικά και ψυχικά τραυματικό χρόνο (μετεμφυλιοπολεμική Ελλάδα) και θρεμμένος